

Список використаних джерел

1. Бенько І.Д. Організація обліку, аналізу та контролю розрахунків бюджетних установ / І.Д.Бенько // Економіка і ринок: облік, аналіз, контроль. Науковий журнал. – Вип. 24.– Тернопіль: ТНЕУ, 2011. – С.24-34.
2. Бенько І.Д. Організації обліку та контролю фінансових ресурсів бюджетних установ / І.Д.Бенько // Всеукраїнський науково-виробничий журнал „Інноваційна економіка” – Вип. 9. – Тернопіль: Тернопільський інститут АПВ НААН. – 2012. – С.272-277.
3. Бенько І.Д. Організація обліку фінансово забезпечення закладів освіти / І.Д.Бенько, С.В. Сисюк // Науковий вісник Херсонського державного ун-ту. Серія: Економічні науки. – Вип.11. Ч.4. – Херсон: ХДУ. – 2015. – С.147-150.
4. Бенько І.Д. Методика обліку освітніх послуг у вищих навчальних закладах / І.Д.Бенько // Матеріали III міжнародної науково-практичної конференції. Стан і перспективи розвитку обліково-інформаційної системи в Україні. 10-11 жовтня 2014 р. – Тернопіль: ТАЙП, 2014. – С.140-142.
5. Бенько І.Д. Проблемні аспекти організації обліку в установах освіти / І.Д.Бенько // Науковий вісник Херсонського державного ун-ту. Серія: Економічні науки. – Вип. 24. – Херсон: ХДУ. – 2017. – С.114-117.

Дацюк А.С.

студентка

Тернопільський національний економічний університет

м. Тернопіль, Україна

ОБЛІК ТА КОНТРОЛЬ НЕФІНАНСОВИХ АКТИВІВ УСТАНОВ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

Незважаючи на значні успіхи в організації обліку, що спостерігається в останні роки, є ряд теоретичних, методологічних та організаційних проблем, що вимагають на наш погляд термінового вирішення:

- у процесі економічної реформи відбувається переформування джерел фінансування установ державного сектору – із загальнодержавного у місцеве;
- галузева специфіка вимагає специфічного підходу до обліку їх діяльності.

Нефінансові активи – це комбінований об’єкт бухгалтерського обліку, який містить інформацію про наявні необоротні і оборотні активи установи. Нефінансові активи можна класифікувати для цілей бухгалтерського обліку за допомогою основних елементів бухгалтерського обліку: за планом рахунків для державного сектору та за допомогою структури балансу, сформованого на підставі даних цих рахунків.

Враховуючи те, що поняття „нефінансові активи” є новим у бухгалтерській і науковій термінології, а на практиці – нефінансові активи є основними активами бюджетних установ, у звітності їхня частка досить вагома, тому: нефінансові активи – як об’єкт бухгалтерського обліку потребують уваги і подальших досліджень науковців з позицій уточнення сутності, критеріїв визнання і достовірності оцінки на різних стадіях обліку об’єкту.

До нефінансових активів віднесені основні засоби, нематеріальні активи, незавершені капітальні інвестиції, запаси, малоцінні та швидкозношувані предмети, готова продукція, інші нефінансові активи.

Дослідження ефективності системи управління нефінансовими активами в установах державного сектору економіки має суттєві недоліки.

По-перше, за сучасного порядку виділення фінансових ресурсів послаблюється зв'язок між результатами функціонування установ і грошовими надходженнями, оскільки, фінансується не обсяг робіт, зростання якості послуг чи продукції, а час присутності працівників на роботі.

По-друге, якість роботи враховується опосередковано – виходячи з рівня освіти, трудового стажу працівника, що призводить до зрівнялівки та знижує стимули до ефективності діяльності. У працівників немає зацікавленості збільшувати обсяг чи якість робіт і послуг, оскільки це не впливає на величину їх грошових надходжень.

Крім того, в умовах нестабільної соціально-економічної ситуації в країні доречно виділити і зовнішні фактори, що впливають на оцінку ефективності системи управління нефінансовими активами в установах державного сектору економіки такі як політичні, економічні, соціальні.

З метою реформування та вдосконалення правового забезпечення обліку суб'єктів державного сектору необхідно звернути увагу та врахувати такі недоліки:

- розробити програми підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації керівників фінансово-бухгалтерських служб у державному секторі;
- організувати дієвий контроль за дотриманням вимог законодавчих і нормативних актів.

З метою покращення методики обліку та контролю вважаємо за необхідне здійснювати повну автоматизацію обліку руху нефінансових активів з метою підвищення рівня професійності відповідальних облікових працівників забезпечити їх відповідне навчання.

Реалізація цих завдань дасть змогу продовжити реформування та перехід до єдиної методично-правової бази обліку в державному секторі.

Модернізація бухгалтерського обліку в державному секторі, зокрема щодо обліку активів, сприяє наближенню вітчизняної облікової практики до міжнародних стандартів, а отже дозволяє створити адекватне інформаційне забезпечення управління державними фінансами.

Переваги модернізації бухгалтерського обліку у державному секторі дозволяють:

- забезпечити прозорість облікових процесів, достовірність бухгалтерської звітності та отримання інформації про операції з нефінансовими активами, які здійснюються у державному секторі;
- встановити уніфіковані вимоги до вибору програмного забезпечення для обміну інформацією між Мінфіном, органами Казначейства і суб'єктами державного сектора з використанням баз даних та інформаційних систем;
- підвищити відповідальність керівників фінансово-бухгалтерських служб суб'єктів державного сектора;
- підвищити рівень прозорості та відкритості ведення бухгалтерського обліку.

Список використаних джерел

1. Бенько І.Д. Організація обліку, аналізу та контролю розрахунків бюджетних установ / І.Д.Бенько // Економіка і ринок: облік, аналіз, контроль. Науковий журнал. – Вип. 24.– Тернопіль: ТНЕУ, 2011. – С.24-34.
2. Бенько І.Д. Аналіз запасів медичних установ / І.Д.Бенько, С.В. Сисюк // Сталий розвиток економіки. Всеукраїнський наук.-виробничий журнал. – Вип. 1. – Хмельницький: Інститут економіки, технологій і підприємництва. – 2013. – С.267-270.
3. Бенько І.Д. Проблемні аспекти організації обліку в установах освіти / І.Д.Бенько // Науковий вісник Херсонського державного ун-ту. Серія: Економічні науки. – Вип. 24. – Херсон: ХДУ. – 2017. – С.114-117.

4. Бенюк І.Д. Особливості організації обліку в органах місцевого самоврядування / І.Д.Бенюк // Науковий вісник Херсонського державного ун-ту. Серія: Економічні науки. – Вип. 29. – Ч 2. – Херсон: ХДУ. – 2018. – С.146-149.
5. Бенюк І.Д. Методика обліку фінансово-господарської діяльності закладів охорони здоров'я / І.Д.Бенюк // Науково-практичний журнал. Причорноморські економічні студії. Вип. 27. – Ч 2. – Одеса. – ПНДІЕІ. – 2018. – С.121-125.

Дякович Л.
аспірант

Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль, Україна

ОБЛІК І АУДИТ РОЗРАХУНКІВ З ПЕРСОНАЛОМ ПІДПРИЄМСТВ

В сучасних соціально-економічних умовах рівень оплати праці на підприємствах зростає значно повільніше, ніж відбуваються природні інфляційні процеси, існують невирішені проблеми “тіньової зайнятості” та “заробітної плати в конвертах” тому аудит розрахунків з оплати праці є однією із найважливіших та складною ділянкою аудиторської роботи.

Основними проблемними питаннями, як зазначає Миронова Ю.Ю., які виникають у процесі організації обліку та оплати праці працівників підприємства є наступні:

- здійснення контролю за використанням робочого часу та забезпечення зростання продуктивності праці;
- правильне та вчасне нарахування заробітної плати і відрахувань органам соц. страхування та перенесення витрат на заробітну плату і собівартість продукції;
- своєчасність розрахунків із працівниками та перерахування відрахувань до органів соціального страхування;
- організація обліку та контролю за використанням фонду оплати праці на підприємстві;
- наявність ефективних мотиваційних програм для працівників [1; 122].

При проведенні аудиту розрахунків підприємства із працівниками, за словами Л.В. Синяєвої, найчастіше виявляються такі порушення:

- 1) відсутній колективний договір — неврегульовані соціально-трудові відносини;
- 2) відсутність табелів робочого часу (ускладнення обліку відпрацьованого часу та оплати праці);
- 3) включення до відомостей підставних осіб (приховування прибутку з метою ухилення від сплати податків, завищення матеріальних витрат);
- 4) завищення загальної суми фонду оплати праці (невідповідність первинної документації та розрахункових документів);
- 5) неповне нарахування та утримання авансів;
- 6) неправильне визначення обсягів виконаних робіт;
- 7) неправильний розрахунок податку на доходи фізичних осіб та єдиного соціального внеску;
- 8) неправильне застосування тарифних ставок [2, 17].

Для того, щоб удосконалити системи обліку та аудиту показників виплати працівникам підприємства необхідно кардинально змінювати теорію і практику організації оплати праці та контролю за дотриманням усіх вимог щодо оплати праці.

Найперспективнішим напрямком у вирішенні проблем, які виникають перед обліком та аудитом показників розрахунків із працівниками підприємства є використання комп'ютерних програм при їх проведенні. Основною в автоматизованій системі має стати функція